

[Anders Poulsen]

men man inddrager i virkeligheden den specielle værdi via kapitalvindingsskatten, og jeg henviser i den forbindelse til udvalgsbilagene. Med andre ord, mens den ejer, som har betalt for denne ekstraordinære værdi, får den inddraget af det offentlige, som tilfældet er her, så sker der det, at den tidligere ejer af Surløkke, som afstod ejendommen i 1958, og som modtog betaling for denne særlige værdi, slipper skattefrit for den betaling, han modtog for værdierne, for 1958 var nemlig 2 år, inden vi gennemførte loven om kapitalvindingsskat af fast ejendom herhjemme. Han kan tage disse penge skattefrit hjem.

Det er konsekvenser med tilbagevirkende kraft, man indfører, hvis man vedtager flertallets betækningsbidrag og følger flertallet i det, det tilråder at stemme for i denne forbindelse. Det er i virkeligheden for smed at rette bager. Disse ting vil jeg godt afslutningsvis bebrejde flertallet at man ikke er gået i dybden med, at man ikke har undersøgt til bunds, inden man afgav sit betækningsbidrag, og at man i dette betækningsbidrag ønsker at tale helt ved siden af det, lovforslaget drejer sig om: ja eller nej til kapitalvindingsskatten, ikke erstatningssummens størrelse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu skal jeg ikke referere fra udvalgsforhandlinger, men jeg har jo lov at referere, hvad jeg selv sagde. Jeg bad hr. Anders Poulsen, for at intet skulle være uundersøgt, når udvalgsarbejdet var færdigt, om at påtage sig ledelsen af undersøgelsen. Det gjorde han. Jeg skrev et brev og takkede ham, fordi han ville gøre det. Hvis der i denne sag er noget, der ikke er undersøgt, så er det hr. Anders Poulsens skyld.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg ved ikke, om vi nu er inde på spørgsmålet om saglighed eller usaglighed igen, for jeg synes nok, det er usagligt at påstå, at jeg skulle have ansvaret for de undersøgelser, der lægges til grund for flertallets betækningsbidrag. Det ansvar kan jeg ikke påtage mig.

Må jeg i den forbindelse sige, at hr. Bernhard Baunsgaard vel egentlig har lige så stor interesse i denne sag, som jeg har, også i den rigtige løsning af sagen. Hvad angår hr. Bernhard Baunsgaards interesse for sagen, vil jeg gerne henviser til, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde i folketinget allerede ved behandlingen i 1979. Da sagde hr. Bernhard Baunsgaard – jeg citerer fra Folketingstidende 1978–79, den 17. maj 1979, sp. 11028:

»Hvis den« – kapitalvindingsskatten – »skal virke som almindelige love fra fremsættelsestidspunktet, gentager jeg: hvad så med dem, der i de sidste 1½ år har fået eksproprietet ejendomme?«

Det var en meget rigtig bemærkning fra hr. Bernhard Baunsgaards side, som også antyder, at hr. Bernhard Baunsgaard har haft interesse for sagen her.

Må jeg komme med et citat mere? Det er en udtalelse, hr. Bernhard Baunsgaard har givet til Jydske Tidende den 28. februar 1982. Der siger hr. Bernhard Baunsgaard bl. a.:

»Men vi kan ikke gå ind for, at denne ene familie« – det er Surløkkefamilien – »hjælpes og ingen andre. Man er nødt til at holde på retsprincipperne. Men vi vil meget gerne være med til at give loven tilbagevirkende kraft.«

Jeg minder altså om, at hr. Bernhard Baunsgaard har et selvstændigt ansvar i denne sag. Jeg kan ikke bære ansvaret for hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Mit ansvar skal jeg nok bære, men hr. Anders Poulsen kan øjensynlig ikke bære sit. Jeg spørger, om hr. Anders Poulsen er parat til at lede undersøgelsen, og hr. Anders Poulsen siger ja, og jeg skriver, for at der ikke skal være nogen diskussion om det bagefter, til hr. Anders Poulsen og takker ham for, at han vil lede undersøgelsen. Jeg må gå ud fra, at hr. Anders Poulsen, der starter hele denne sag, dog er den af os, der kender den bedst på forhånd. Jeg vil meget nødig tvinges til at karakterisere, hvad det er for en opførsel, hvis man først nu siger: jeg kan ikke bære ansvaret, men ikke sagde noget på det tidspunkt, hvor jeg bad om at man påtog sig ledelsen.